

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 160.

Ellevte Session.

51de Møde.

Mandagen den 27de Februar, Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Kraiberg (forts.): Men nu er det netop et velbegrunderet Folkeopstille, at der maa skee en saadan Forandring med Hensyn til Gymnastikunderviisningen paa Landet som den, Lovforslaget tilsigter, thi Gymnastikunderviisningen i Landskommunerne er til Fordærvelse for disse Skoler. Gymnastikken maa i og for sig være saa gavnlig den være vil, saa er det afgjort, at den, naar den drives paa den Maade, hvorpaa den nu drives ved disse Skoler, ikke kan Andet end vække Uvillie og Misstemning, baade imod Skolen og imod dens Lærere, navnlig fordi man, idet man har givet Paabudet, ikke ved Siden deraf har kunnet tilvejebringe de Betingelser, som ere nødvendige, for at dette Paabud kan opfyldes. Derfor er den Tilstand, der er fremkaldt ved Lovbestemmelserne om Gymnastikken ved Landskommunerne, i det Hele forkastelig, thi der skal efter Lovens undervises i Gymnastik ved hver Skole, men der bliver paa de allerfleste Steder enten slet ikke eller paa en aldeles utilfredsstillende Maade underviist deri. Regjeringen maa altsaa enten luffe Dinene for en Tilstand, der ikke stemmer overeens med Lovens Bud, eller ogsaa anstrænge sig for at fremkalde en bedre Tilstand, men disse Bestræbelser have hidtil viist sig frugtesløse og kun vaakt Modstand og Uvillie. Jeg haaber derfor, at den samme Understøt-

telse, der hidtil er bleven Lovforslaget tilbeel, ogsaa fremdeles vil ledsage det.

Kjær: Efterat den ærede Forslagsstiller af Lovforslaget (Kraiberg) saa grundig har motivveret sit Forslag, kan jeg fatte mig meget kort, men skal dog tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet af 15 ærede Medlemmer. Hvis Sognebeboerne paa Landet kunde berolige sig med den Tanke, at de hos Skoledirectionerne vilde finde Smøbekommen for deres Duffer, saa skulde jeg meget gjerne stemme for Forslaget, men da jeg holder mig overbevist om, at de ville møde det Modsatte, har jeg ikke kunnet hilse dette Forslag med Glæde. Være de ærede Medlemmer gaaede en anden Vej, være de gaaede nedad istedetfor opad, havde de foreslaaet at overlade det til Sognebeboerne, saa havde jeg meget heller seet Forslaget. Man maa meget ofte i denne Sal være Dre- og Dienvidne til, at Bedømmelsen af Sager skal drages bort fra de Steder, hvor den virkelig grundigst kan siges at høre hjemme, og op til høiere Autoriteter, som ikke halvt saa godt kjende Virkeligheden; det Samme er ogsaa Tilfældet ved denne Sag. Hvad der skulde friste mig til ikke skarpt at udtale mig imod Forslaget og ikke bestemt foresætte mig at stemme derimod, vilde være, om den høitærede Kultusminister maatte tilkjendegive, at han snarere vilde kunne gaae ind paa Lovens, dersom Endringsforslaget blev vedtaget, end som den nu foreligger. Jeg veed fra tidligere Udtalelser af den høitærede Minister, at han ikke er venlig stemt for